

lovet Revisorerne, at de ubetalte Regninger skulde blive betalte hermed, medens Sekretæren erklærede: de gik tilbage igen, i det mindste fik han sine med det samme.

Se det, som jeg her meddeler angaaende den Revision, kunde de Herrer fra Ringsted og Sorø naturligvis ikke vide, da de fik Brevet den 1. April 1910 og hvori Karl Hansen skrev: Hvordan den Revision er foregaaet, husker jeg ikke. Nu har jeg meddelt noget om, hvordan den er foregaaet — Karl Hansen husker den ikke, det er ret rimeligt, for han var vist ikke til Stede ved selve den Lejlighed — nu har jeg meddelt, hvordan den Revision blev foretaget. De Herrer kunde ikke straks den 1. April 1910 vide det, jeg meddeler dem i Dag, og som de maaske høre som en Overraskelse — det er meget muligt, at de ikke have hørt det fra nogen Side før — men de kunde den 1. April 1910 have følt Trang til at skaffe sig Rede paa, hvorledes det er muligt, at der kan ligge og flyde 500 Kr. og mere til i Planteavlskassen, medens Planteavlsregnskabet balancerer paa Kroner og Øre, Indtægt med Udgift og omvendt. Det er det, jeg bebrejder dem, at de ikke synes at have gjort sig den ringeste Ulejlighed med at skaffe Lys over dette, og jeg ønsker at spørge de Herrer, om det er muligt, at de ikke have gjort sig den Ulejlighed at erkynde sig om, hvorvidt der var aftagt Regnskab, og hvordan det Regnskab saa ud, nemlig Regnskabet for 1907—08. Jeg ønsker saa i denne Forbindelse at sige, at jeg antager, at alle nu ville give mig Ret i, at det var rigtigt, naar jeg under et af de foregaaende Ordskitter bebrejdede de Herrer, at de ikke lod denne Sag gaa til Departementet. Jeg haaber, de alle ville give mig Ret i, at denne Bebrejdelse var fuldt velbegrunder. Det siger sig selv, at hvis Karl Hansens Skrivelse Nr. 1 gaar til Departementet i Landbrugsministeriet, saa har Ministeriets Embedsmænd øjeblikkelig dette Regnskab her fremme, og saa var der blevet Lejlighed til at anstille Betragtninger, som de ærede Herrer nu ganske vist have været forskaaenede for, og hvorved deres Pligt-opfyldelse har været let, men tillige slet. Jeg tør endvidere tro, at det høje Ting er enigt med mig i, hvor Tyngdepunktet i denne Sag ligger. Det ligger ved Betragtningen

af Planteavlsbevillings-Administrationen. Det Spørgsmaal, om de 500 Kr. til en Tid have beroet hos P. Christiansen og til en anden Tid hos Karl Hansen, er ganske underordnet. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, at naar galt skulde være, og galt var det, saa var det dog rimeligere, at Pengene beroede hos Karl Hansen end hos P. Christiansen.

Jeg skal ikke forfølge Realiteten i Sagen videre. Jeg har ført dette frem her som Baggrund for de Bemærkninger, jeg nødvendigvis maa gøre i Anledning af den forhenværende radikale Konseilspræsidents Forsvarsindlæg i Tillægsbevillingslovsforslagets Betænkning, idet jeg har ønsket saa klart og bestemt som muligt at vise det høje Ting, hvor Kærnepunktet i denne Sag er. Det er ikke et personligt Spørgsmaal om mere eller mindre venskabelige Følelser mellem det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), den tidligere Konseilspræsident, og Karl Hansen, forhen Ankerstræde. Det er ikke Tyngdepunktet. Nej, Tyngdepunktet er: have de Herrer iagttaget deres Forpligtelser, deres Embedspligt overfor et Forhold, som paakaldte den nøjeste Opmærksomhed fra deres Side?

Med disse Bemærkninger, hvorved jeg har slaaet dette fast som Baggrund, vil jeg saa gaa over til det ærede Medlems Forsvarsskrift. Det ærede Medlem skriver: „Den første Del af foranstaaende Skrivelse fra Hr. Karl Hansen erindrere jeg at have modtaget med Posten i mit Hjem“. Jeg har oplyst for de Herrer, at han har modtaget baade den første og anden Skrivelse i anbefalet Brev. „Ved at gennemlæse Skrivelsen ser man“, skriver det ærede Medlem fra Ringsted, „at Hr. Karl Hansen ikke beskylder nogen anden end sig selv for at have begaaet noget kriminelt, nemlig uretlig Tilegnelse af 500 Kr.“ Man fristes til at spørge, hvad skal denne snørklede Skrivemaade til? Karl Hansen beskylder ikke nogen anden end sig selv! Hvad er Meningen med det? Er Meningen den, at han ikke beskylder nogen overhovedet, hverken sig selv eller andre, eller er Meningen den, at han kun beskylder sig selv? Men hvorfor saa ikke sige det rent ud, at han retter en Anklage mod sig selv for uretlig Tilegnelse af 500 Kr.? Det maa jo være Meningen, men det er fuld-